

[Chr. Christensen]

tencegivende. Disse uddannelsers teoretiske og praktiske indhold skal styrkes, så de kan give tilstrækkelig baggrund for ansættelse inden for handel, håndværk og industri samt give mulighed for videreuddannelse inden for disse områder.

Dette var intentionerne bag vor tilslutning til forslaget om ungdomsuddannelserne, hvorom der blev indgået forlig her i tinget sidste forår.

Der har i den sidste tid været en klar tendens til at gøre gymnasieundervisningen mere almen med stærk betoning af kendskab til erhvervslivet og især til arbejdsmarkedets forhold. I denne forbindelse er der især lagt vægt på de samfundsfaglige områder i uddannelsen og en hel del vægt på det eksperimentelle. Det er alt sammen godt nok, hvis disse områder da ikke betones så stærkt, at det går ud over den nødvendige viden og færdigheder i andre fag.

Når tendens, der ligger i den gymnasieform, der åbenbart pusles med i undervisningsministerens regie, kan nok bekymre én, idet den er som skåret efter de nye universitetscentre i Roskilde og Ålborg – en reform, der vil nedbryde faggrænser til fordel for tværfaglig undervisning og afskaffe kundskabsorienteret klasseundervisning til fordel for gruppe- og projektorienteret arbejde, hvor læreren ikke fungerer som egentlig underviser, men blot som konsulent, der kan spørges, hvis gruppen føler trang dertil. Man kan her let komme til at falde på halen for de bestræbelser, der i demokratiets, frihedens og lighedens navn er ved at slå det selvsamme demokrati ihjel.

Når man gør eleverne til omgængelige og samarbejdssøgende mennesker, der kan fungere i en social sammenhæng – det kan jo også være godt nok i den rette sammenhæng – hvordan går det da i en sådan skole med de kundskaber og kundskabsmæssige færdigheder, der er så afgørende for de unge, ikke mindst for dem, der skal videre i uddannelsesforløbet? Man snyder let de unge med en sådan skole.

»Vi må fremover sikre et gymnasium, hvor eleverne kan få styrket deres udtryksfærdigheder på modersmålet.« Sådan skriver undervisningsministeren. Det er ret væsentligt, det er vi enige i. De må have styrket deres kundskaber i fremmedsprogene – det er vi også enige i – ligesom de i naturvidenskaber-

ne må kunne tilegne sig den grundviden, der er en forudsætning for at komme videre i uddannelsen. Vi håber også, undervisningsministeren er enig deri.

Men derudover må der også gives elever den fornødne tid og de nødvendige materialer og stofmængder, så de kan møde vor kristne kulturarv i al dens mangfoldighed. Jeg tænker her især på kristendomskundskaberne og litteraturundervisningen, der ikke blot omfatter de sidste års revolutionære produktion. Jeg håber også, undervisningsministeren har øje for det, når der nu pusles videre med en reform.

Adjunkt Flemming Jansen, Ålborg, skrev den 14. marts i kronikken i Kristeligt Dagblad sådan:

»Kundskabsformidlende undervisning indeholder nogle livsvigtige vitaminer, som bør indtages i passende mængde. Undervisning, der udelukkende er baseret på gruppearbejde og tværfaglige projekter, er i bedste fald tomme kalorier, i værste fald – på længere sigt – sundhedsfarlig for demokratiet. Man stiller nu engang ikke sin sult ved at sidde i grupper og male kogte ris.«

Det er tankevækkende ord for dem, der pusler med en ny gymnasieform. Men han skrev også i samme kronik sådan:

»Selvfølgelig skal vi have frihed til og mulighed for undervisningsmæssigt at spise slik og kager i form af diverse spændende eksperimenter – ellers vil alt gå i stå. Men helt uden rugbrødsstoffet: kulturarven, historien, den kontante vidensmængde, ender vi i det rene diletterteri.«

Det forekommer mig, at her er linjen på en meget fin måde stukket ud for et gymnasium, der er fast forankret kundskabsmæssigt og indholdsmæssigt og alligevel tilpasset til 1980ernes uddannelsesbillede.

Det er sådan et gymnasium, vi ønsker i kristeligt folkeparti.

Alfred Hansen (DR):

I dagene 8.–10. december 1980 holdt ministeren en tale til rektorerne, den såkaldte rektortale eller Århustale, og her løftede ministeren en lille flig af den målsætning, som ministeren har med hensyn til en udvikling af vort gymnasium. Det affødte et spørgsmål fra undertegnede til ministeren den 6. januar i år, hvor jeg gerne ville have ministeren til